141

?

curat m. El sacerdot que té cura de les ànimes; el seu ~~ministeri~~ ~~sacerdotal~~ espiritual. Confessar-se una vegada l'any al seu propi curat.

×

curatiu -iva adj. Que produeix la guarició. Els mitjans preservatius i els mitjans curatius.

×

curat m. Terreny de cotó a la plana fet amb pit que ha estat planyejat abans de teixir-lo

curculiònids m.pl. família de coleòpters que tenen el cap allargat en forme de trompa. | sing. Un individu d'aquesta família

cúrcuma f. Arrel d'una zingiberàcia de l'Índia, i la substància resinosa que se n'extreu, emprada com a matèria colorant groga.

curcumina f. El principi colorant de la cúrcuma.

~~cúrcuma f. Grup de plantes herbàcies de l'Àsia, l'Àfrica i Australia, al qual pertany el safrà de les Indies, l'arrel del qual és emprada com a matèria colorant groga~~